

[Indenrigsministeren.]

sådan ordning ved lov, uden at den kunne praktiseres ude omkring i kommunerne, synes jeg ikke, ville være rigtigt.

Der næst vil jeg takke udvalget, fordi det enstemmigt har tiltrådt, at lovens gyldighed kun forlænges et år. Den ordning, vi drøftede i udvalget, efter at sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet havde gjort det klart, at den obligatoriske ordning ikke kunne praktiseres, var jo en kombination i lighed med ordningen i Skanderborg amt. Jeg mener, man godt kan lave den noget bredere. I Skanderborg er 3 enheder samlet i én ordning. Man kan jo godt lave kombinationer, men når en eventuel ordning ikke skal være obligatorisk — og det mener jeg altså ikke den skal, så længe vi har den nuværende mangel på sygeplejersker — og den følgerig skal gennemføres ad frivillighedens vej, må det være en forudsætning, at vi har et godt forhold til og et godt samarbejde med de kommunale enheder, som skal gennemføre ordningen.

Vi har i sundhedsstyrelsen haft en forhandling med 8 amtslæger, som alle gav udtryk for, at de gerne ville være med til at føre denne ordning ud i livet — en ordning, der tangerer Skanderborgordningen — men det er klart, at disse amtslæger ikke kan tegne amtsrådet eller de kommunale myndigheder. Disse amtslæger har nu givet løfte om, at lade sagen gå videre til amtsråd og amtmand til forhandling. Da situationen lå sådan, at amternes og sognekommunernes organisationer bad om en forhandling, enten med udvalget eller med ministeriet, inden ordningen blev sat i kraft, syntes jeg det var rimeligt, at en sådan forhandling fandt sted, da en, skal vi sige lykkelig udvikling af ordningen er afhængig af, om der er et godt samarbejde mellem sundhedsstyrelse, ministerium, sognekommunerne og amtskommunerne, så at der i kraft af dette samarbejde kan blive tale om en fornuftig etablering.

Jeg håber det skal lykkes mig — det var det, det ærede medlem fru Ellen Poulsen pålagde mig, og det er jeg helt indforstået med — at få denne forhandling med de kommunale organisationer i gang hurtigt, og vi skal naturligvis også søge at nå frem til enighed. Jeg tror i og for sig heller ikke, at der i de kommunale organisationer er

nogen modstand mod denne ordning; det gælder blot om at få den gennemdrøftet og få de ting, man er i tvivl om, snakket igennem og lagt til rette på en sådan måde, at der kan opnås enighed derom.

Det ærede medlem fru Grethe Philip var tilfreds med, at forslag om en ordning blev fremsat i næste samling, og håbede, jeg ville gøre det. Det er jeg pligtig til ifølge lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen sagde, at han håbede, jeg kunne få den nye lov gennemført i folketinget. Det kan jeg ikke give noget løfte om, men jeg håber det. At sagen skal blive forelagt i næste samling, står helt fast — det er jeg, som jeg nævnte, også forpligtet til. Jeg håber på og skal bestræbe mig for at få lovforslaget fremsat så tidligt i den kommende folketingsamling, at der bliver rigelig tid til forhandling.

Jeg takker udvalget for enstemmig tilslutning både til princippet og til denne kortere forlængelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om telekommunikation m. m. ved radio.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4447, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1127).

Der var stille 1 ændringsforslag i betænkningen.